

महिला स्त्री कर्म० । स्थूलैवायाम् (बहुलायाम्) राजनि० ।
महोत्त पु० महान् उत्ता च च समा० । दृष्टदृष्टे अमरः ।

“महोत्तं वा महान् वा ओत्तियाय प्रकल्पयेत्” मनु० ।
महोटी स्त्री महान्ति फलापेक्षया स्थूलानि उटानि पण्य-
न्याः छीप्] दृष्ट्यां क्षुभेदे भावप्र० ।

महोत्तल पु० कर्म० । १ पद्मे, २ सारसपक्षिणि च अमरः ।
महोत्सव पु० कर्म० । सन्ततसुखसमादकव्यापारे ।

महोत्साह लि० महान् उत्साहो यस्य । अत्यन्तदमयुक्ते
महोद्यमोऽप्यत्र ।

महोदधि पु० कर्म० । सप्तदे
महोदय पु० महान् उदयो दृष्टिराधिपत्यं वा यस्य ।

१ कान्यकुब्जदेशे । २ तद्देशस्ये पुरभेदे न० । ३ सोमे पु० मेदि०
४ स्वामिनि पु० हेमच० । “अमार्कपाते अत्रणम्” इत्यादि
लक्षणात् सुत्युक्ताहोदययोगात् “किञ्चिदने महोदयः”
इत्युक्ते किञ्चिदने प्रयोगभेदे पु० । ५ नागवल्गायां
स्त्री राजनि० ।

महोदरी स्त्री महोदरं यस्याः । १ गतमूल्याम् भावप्र० ।
२ दृष्टदृष्टयुक्ते लि० । [लि० ।

महोत्तत पु० कर्म० । १ तावद्वत् भावप्र० । २ अत्यन्तदमयुक्ते
महोरग पु० कर्म० । दृष्टमर्मभेदे महोरगाकारोऽप्यस्य
अव् । २ तगरमूले न० रत्नमा० ।

महोत्का स्त्री कर्म० । दृष्टदृष्टकायाम् ।

महोपध न० कर्म० । १ गुण्यताम् २ वृत्तने श्वाराहीकन्दे
वत्सनामे ३ विवे, ५ भूम्याकुल्यके राजनि० ६ पिप्पल्याम्
गन्ध० ७ अतिविषायां अमरः दवीर्यवदोपसमाप्ते च ।

महोपधि स्त्री कर्म० । १ दूतायां २ वृज्जातुल्ये गन्ध० ।
“सहदेवी तथा व्याघ्री वज्रा चातिवला त्वच । गङ्गपुष्पी
तथा सिंहो वटमी च सुवर्चला । महोपधयत्कं प्रोक्तम्”
इत्युक्ते श्वेतादीनां स्त्रीणीयस्यभेदे । वा छीप् । ४ अत-
कण्टकायां ५ त्राक्ष्यां ६ कटुकायाम् ७ अतिविषायाञ्च
राजनि० दृष्टिलोचिकायाम् त्रिका० ।

महोपधिगण पु० “पृथिव्यो यत्रासन्ता भङ्गराजः गता-
गतावरी । गुह्यो सहदेवी च महोपधिगणः भृतः”
गन्ध० १ पञ्च पृथिव्यादौ कोपधिगणे । [अमित मये ।

मा गन्धे सकं माने सकं जु० आ० अनिट् । निर्गीते
मा माने अदा० प० सकं अनिट् । माति अभासीत् ।

मा माने दि० क्विप् आ० सकं अनिट् । मायते अभास ।

मा अयम् । रुद्रवृत्त्यात् देवादिकात् आदादिकाद्वा सापातोः

क्विप् । १ वारणे । धातोर्ङिप्त्वेन गन्धे ङित्वष्टयहा-
रात् “न माङ्योगे” पा० ङित्त्वन्वधातुनिष्पन्नयोमे
न अडागमः तद्विन्नयोगे तु स्वादेव “मा निपाद । प्रतित्तं
त्वमगमः” इति रामायणम् । मा-क-टाप् । २ व-
त्साम् मेदि० ३ मातरि च स्त्री । मा-सम्भावे क्विप् ।
४ माने स्त्री गन्ध० ।

मांस न० मन-व दीर्घश्च । “मांसं भक्षयित्वा ह्यस्य मांस-
मिहाज्ञाग्रहम् । इति मांसस्य मांसत्वम्” मनु० प्राणि-
देहस्य योषितपरिपाकजे प्रातुभेदे भावप्रकाशे मांसवर्गे
तद्वृत्ताः उक्ता दृष्ट्याः । पाकपचनगन्धे परे समासेऽस्या-
न्यकोपः “मांसपचन्या उखायाः” महाभाष्यम् ।

मांसच्छदा स्त्री मांसं छादयति दृष्ट-पिच्छ-चक्षुः ।
मांसरोहिण्यां वतायाम् राजनि० ।

मांसज न० मांसाजायते जन-ङ । देहस्य मांसजन्ये
मेदसि हेमच० । अक्षरगन्धे दृष्टम् ।

मांसदलन पु० मांसं शोहात्कं मांसं दलयति दक्ष-पिच्छ-
क्षु । शोहातकद्वये गन्ध० । [राजनि० ।

मांसद्राविन् पु० मांसं द्रावयति पिच्छ-पिनि । कन्द्वेतसे
मांसपेग्नि स्त्री इत० । गर्भस्यावयवभेदे । वा छीप् तत्रैव
भावप्र० । [राजनि० ।

मांसफला स्त्री मांसमिव कोपकं फलं यस्याः । मांसव्याम्
मांसमासा स्त्री मस-परिणामे चञ् मांसस्य परिणामो
यस्याः ५ व० । मासपण्याम् राजनि० ।

मांसरोहिणी स्त्री मांसं रोपयति दृष्ट-पिच्छ-पिनि वा न
पुक् । सुगन्धिद्रव्यभेदे (चामकदा) । राजनि० ।

मांसल लि० मांस+लवत्यर्थे लच । १ वसवति अमरः ।
२ स्त्र्युक्ते ३ ४ च । [राजनि० ।

मांसलफला स्त्री मांसलं पुष्टं फलमस्याः । मांसव्याम्
मांससार पु० इत० । मेदसि राजनि० । मांसलं हादयोऽप्यत्र
मांसहासा स्त्री मांसेन हस्यते कर्मणि लङ् । देहस्य चर्मणि
गन्ध० । [(कसाह) अमरः ।

मांसिक लि० मांसं पण्यमस्य ठक् । मांसविक्रयोपजीविनि ।
मांसिनी स्त्री मांससदाकारस्तत्रैतत् वाऽस्त्यस्याः इति ।
जटामास्याम् राजनि० ।

मांसी स्त्री मांसमस्तस्य अच् गौ० छीप् । १ जटामास्याम्
२ ककोल्याञ्च मेदि० ३ मांसकटायां राजनि० ।

मांसिष्ठा स्त्री मांसमिष्टं यस्याः वल्लुखायां खगभेदे राजनि० ।
माकन्द पु० माति मां-कण माः परिणितः कन्दोऽस्य ।